

DECIZIE

23 noiembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători –, Galina Stratulat, Iuliana Oprea,
Sveatoslav Moldovan, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către SRL „Caravita CO”,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Camerei de Licențiere către SRL „Caravita CO” cu privire la suspendarea licenței,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Camera de Licențiere, casată hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 01.02.2016 de respingere a acțiunii și emisă o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată a Camerei de Licențiere a fost admisă,

în conformitate cu art. 440 alin. (2) și art. 441 CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

c o n s t a t ă:

La 03.12.2015, Camera de Licențiere s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Caravita CO” privind suspendarea licenței seria A MMII nr. 047153 din 14.01.2015 pentru genul: „activitatea de transport rutier de mărfuri în trafic internațional”, prin care a solicitat suspendarea licenței nominalizate și obligarea SRL „Caravita CO” să înștiințeze în scris Camera de Licențiere despre lichidarea circumstanțelor care au adus la suspendarea licenței.

În motivarea acțiunii, a indicat că, prin decizia Camerei de Licențiere din 13.01.2015, nr. 52/RE „Privind eliberarea licenței „Caravita” SRL”, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) din Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235-XVI din 20.06.2006, SRL „Caravita” a fost notificată despre lipsa dovezii îndeplinirii condiției de capacitate financiară, pentru vehiculele rutiere pentru care se solicită copia conformă a licenței de transport rutier (se probează prin capital propriu, confirmat prin copia legalizată a ultimului bilanț contabil înregistrat la organele fiscale sau de statistică), ce atestă conformarea activității la prevederile art. 19 alin. (2), art. 23

alin. (2) lit. b) și art. 24 alin. (1) din Codul transportului rutier, Legea nr. 150 din 17.07.2014, fapt care urmează a fi remediat până la data de 31.03.2015.

În cazul în care neajunsurile nu vor fi lichidate, în termenul stabilit, Camera, în temeiul art. 11 alin. (7) din Legea 235-XVI din 20.06.2006, va retrage licența de activitate.

Conform informației obținute de la Serviciul Informațional al Rapoartelor Financiare de pe lângă Biroul Național de Statistică al RM, bilanțul contabil al SRL „Caravita” reprezintă suma de - 5730971 (minus cinci milioane șapte sute treizeci de mii nouă sute șaptezeci și unu) de lei.

Întru argumentarea cerințelor, reclamantul, a invocat prevederile art. 17 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235-XVI din 20.07.2006, art. 29 din Codul transporturilor rutiere, Legea nr. 150 din 17.07.2014, art. 7 alin. (2) lit. a), 20 alin. (1), (3) și (4) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr.451-XV din 30.07.2001, art. 343¹-343⁴ CPC și prevederile Hotărârii Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Camerei de Licențiere nr. 779 din 27.11.2009.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 01 februarie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 a fost admis apelul declarat de către Camera de Licențiere, casată hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 01 februarie 2016 cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii. S-a dispus suspendarea licenței Societății cu Răspundere Limitată „Caravita”, seria A MMII nr. 047153 din 04.01.2015 pentru genul: „activitatea de transport rutier de mărfuri în trafic internațional”. S-a încasat de la SRL „Caravita” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 175 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

La 12.08.2016, SRL „Caravita CO” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri noi de menținere a hotărârii primei instanțe, dat fiind faptul că concluziile instanței de apel expuse în soluția sa sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Prevederile art. 239 CPC stabilesc că, instanța de judecată își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească

apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Verificând legalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 și hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 01 februarie 2016 prin prisma normelor de drept pre-citate, a argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul reține că, instanța de apel, la soluționarea pricinii, a interpretat și a aplicat eronat prevederile legale, concluziile expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

După cum atestă materialele pricinii, instanța de apel, în justificarea soluției sale invocă prevederile Codului transporturilor rutiere, Legea nr. 150 din 17.07.2014, în special, ale art. 19 alin. (2), art. 23 alin. (2) lit. b), art. 24 alin. (1), 16 lit. c) și ale 153 alin. (1) lit. e).

Astfel, instanța de apel reține că, conform art. 153 alin. (1) lit. e) din Codul transporturilor rutiere, licențierea operatorilor de transport rutier de mărfuri în trafic internațional este obligatorie începând cu 1 ianuarie 2015, iar potrivit art. 19 lit. c) din Codul dat, întreprinderea înregistrată în modul stabilit în Republica Moldova care intenționează să desfășoare activitatea de operator de transport rutier este licențiată dacă îndeplinește cumulativ condiția privind capacitatea financiară.

În alți termeni, pentru licențierea operatorilor de transport rutier de mărfuri în trafic internațional, este necesară îndeplinirea, de rând cu alte condiții prevăzute de art. 19 din Codul transporturilor rutiere, al cărui prevederi au un caracter imperativ, și a condiției legate de capacitatea financiară. De alt fel, lipsa uneia din aceste condiții servește temei de refuz în eliberarea licenței corespunzătoare, deoarece în sensul prevederilor legale lipsa capacității financiare constituie temei de refuzare în eliberarea licenței și nu temei de suspendare în sensul în care îl invocă reclamantul.

Față de cele arătate, instanța de recurs conchide că, la examinarea cerințelor înaintate privind suspendarea licenței, instanța de judecată urmează să cerceteze faptul dacă organul de licențiere, la eliberarea licenței solicitate, a respectat întocmai cerințele prevăzute de lege, având în vedere faptul că prevederile legale speciale stabilesc expres că, întreprinderea înregistrată în modul stabilit în Republica Moldova, care intenționează să desfășoare activitatea de operator de transport rutier, este licențiată dacă îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute de art. 19 din Codul transporturilor rutiere.

În contextul dat, fiind necesară și stabilirea faptului, dacă în cazul în care eliberarea licenței este contrară prevederilor legale, sunt îndreptățite pretențiile organului de licențiere privind suspendarea licenței sau nu, luând în considerație și dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. c) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451-XV din 30.07.2001, potrivit căroră, la

efectuarea controlului respectării condițiilor de licențiere, autoritatea de licențiere trebuie să țină cont de principiul - tratarea dubiilor, apărute la aplicarea legislației, în favoarea titularului de licență.

Mai mult, pentru a se pronunța în privința suspendării licenței pe motiv că titularul licenței nu respectă condiția de licențiere, instanța de judecată, urmează să verifice nemijlocit informația prezentată, ulterior eliberării licenței și anterioare suspendării licenței, de instituția cu funcții de reglementare și de control, și dacă aceasta a emis, în termen de 15 zile lucrătoare de la data întocmirii actului de control, prescripția privind lichidarea încălcărilor (prescripția urmând să cuprindă recomandările privind modul de remediere a tuturor deficiențelor identificate).

Emiterea prescripției întotdeauna este anticipată de efectuarea unui control referitor la activitatea de întreprinzător, la caz, respectarea condiției de licențiere privind capacitatea financiară. În acest sens, instanța de apel urma să constate în privința notificării conținute în decizia Camerei de Licențiere din 13.01.2015, nr. 52/RE „Privind eliberarea licenței SRL „Caravita””, dacă aceasta corespunde întocmai sau nu prevederilor legale, ținând cont de prevederile art. 11 alin. (5), (6) și (7) din Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235-XVI din 20.07.2006 și de prevederile Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 08.06.2012.

Or, prin prisma celor arătate, instanța de apel, urma să dea o apreciere situației în care suspendarea, în circumstanțele stabilite, a unei licențe, prin care se permite crearea unei afaceri, este de natură să constituie sau nu o interferență în dreptul de a se bucura de proprietate, care este garantat de articolul 1 Protocol 1 (a se vedea: Pudas v. Suedia, hotărârea din 27.10.1987, Tre Tractores Aktiebolag v. Suedia, hotărârea din 07.07.1989, Rosenzweig and Bonded 2 Warehouses Ltd. v. Polonia, hotărârea din 28.07.2005, Bimer SA v. Moldova, hotărârea din 10.07.2007).

În același rând, este de menționat că instanța de apel a ezitat să se expună asupra probei prezentate de către SRL „Caravita CO”, în referință la cererea de apel (f. d. 69, 70, 71), în raport cu informația Serviciului Informațional al Rapoartelor Financiare de pe lângă Biroul Național de Statistică, prezentată de Camera de Licențiere.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să transmită pricina spre rejudecare în instanța de apel, în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 și de a remite pricina spre judecare în instanța de apel.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către SRL „Caravita Co”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Camerei de Licențiere împotriva SRL „Caravita CO” cu privire la suspendarea licenței, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători –

Galina Stratulat,

Iuliana Oprea,

Sveatoslav Moldovan,

Dumitru Mardari